

தேவனுடன் கிறிஸ்தவரின்

உடன்படிக்கை

எடி குளோர்

தேவனுடைய திட்டத்தில் இருதயத்தின் இடம் என்பது பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகளுக்கு இடையில் உள்ள முக்கியமான வேறுபடும் ஒப்பீடாக உள்ளது. தேவன், “என்னுடைய பிரமாணங்களை அவர்களுடைய மனதிலே வைத்து, அவர்களுடைய இருதயங்களில் அவைகளை எழுதுவேன்; நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள்” (எபி. 8:10ஆ) என்று உரைத்தார். தேவன் தம்முடைய புதிய ஒப்பந்தத்தில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்குள்ளும் ஒரு புதிய வகையான உண்மை நிறைதன்மையை ஏவுகின்றார். சபை என்பது தேவனுடைய “புதிய இருதயம்” கொண்ட மக்களால் ஆனதாக உள்ளது.

பழைய உடன்படிக்கையினுள் ஒரு நபர் உடல் ரீதியான பிறப்பினால் உட்புகுந்தார். அவர் ஆவிக்குரிய ஒரு முடிவினால் அல்ல ஆனால் குடும்ப சந்ததியினால் ஒரு இஸ்ரவேலாக இருந்தார். இதன் விளைவாக, ஒவ்வொரு யூதக் குழந்தையும் தேவனுடனான தனது உறவைப் பற்றிப் போதிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. யூதக் குழந்தை யானது தனது பிறப்பில், தேவனுடனான ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கையில் உட்புகுந்திருக்கையில், தனது பெற்றோரால் தக்க வகையில் போதிக்கப்படும் வரையில் அந்த உடன்படிக்கையை அறியாமல் அல்லது புரிந்து கொள்ளாமலே இருந்தது. அந்தக் குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் யார் என்பது போதிக்கப்பட்டது மட்டுமின்றி, எல்லா இஸ்ரவேலர்களுக்கும் அவர்களின் அடையாளத் தன்மையையும் அவர்களைத் தமது சொந்த இனமாகத் தேர்ந்தெடுத்திருந்த தேவனிடத்தில் அவர்களுக்கிருந்த கடமைகளையும் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவதற்காக தொடர்ந்து ஒரு போதகத் திட்டம் பராமரிக்கப்பட்டது.

இருப்பினும், புதிய உடன்படிக்கையானது தேவனுடைய சித்தத்தை ஏற்று, அவருக்குக் கீழ்ப்படிதலுடன் கூடிய விசுவாசத்தினால் வரும் ஆவிக்குரிய பிறப்பினால் பிரவேசிக்கப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. புதிய பிறப்பு என்பது தேவனைப் பற்றிய அறிவும் அவரது ஆவிக்குரிய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க உணர்வுப்பூர்வமான ஒரு முடிவும் இன்றி ஏற்பட முடியாது (யோவா. 6:44, 45). தேவனுடைய இராஜ்யத்தினுள் இருக்கும் ஒவ்வொருவரும் இரட்சிப்பின் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு (ரோமர் 10:17), அந்தச் செய்தியை பெற்றுக்கொண்டு மற்றும் ஏற்றுக்கொண்டு (அப். 2:41),

மற்றும் விசுவாசம், கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றினால் அந்தச் செய்திக்குச் செயல்படத் தேர்ந்து கொண்டுள்ளவர்களாய் (அப். 2:40) இருக்கின்றனர்.

தேவனுடைய பிரமாணங்கள் கிறிஸ்தவர்களின் இருதயங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. விசுவாசம் மற்றும் அன்பின் வல்லமை என்ற காரணத்தினால் நாம் அவருடைய சித்தத்தைச் செய்யும்படிக்குத் தூண்டப்படுகின்றோம் (1 யோவா. 5:3). அவரது செய்தியானது தொடக்கத்தில் நமது இருதயங்களில் நம்பிக்கையையும் கீழ்ப்படிதலையும் உருவாக்கிற்று; அந்தச் செய்திக்கான விசுவாசத்தின் பதில்செயலாக நாம் அவருடைய பிள்ளைகளானோம். அவரது வசனம் என்ற உணவை நாம் தொடர்ந்து உண்பதன் மூலமும், அவரது அன்பு மற்றும் கிருபையை தொடர்ந்து தியானிப்பதன் மூலமும், அவரது சித்தத்திற்கு நமது இருதயங்களைத் திறந்திருப்பவைகளாகக் காத்துக் கொள்வதன் மூலமும், மற்றும் தினமும் அவருடன் நடப்பதின் மூலமும் நாம் நமது புதிய இருதயங்களைப் பராமரித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.